

Iadul

Apetri Marius-Petru

Departe de lumea pe care o știi,
În locuri mizere și pline de moarte,
Există părinți ce plâng pentru copii,
Trăind un iad, suferind de foamete.

Și plânge o fată la piept cu-n băiat,
Că nu au părinți și sunt plini de nevoi
Căutând pe străzi ceva de mâncat,
E iadul lor, se numește război.

Te naști într-o casă făcută din lut,
Plângând dup-un creion și-o hârtie,
Visând noaptea ce nu ai avut,
Trăind iadul tău numit sărăcie.

Te uiți pe fereastră depanând amintiri,
Căutând cu privirea departe,
Strângând mii de lacrimi și așteptând știri,
Mai rău ca în iad, în singurătate.

Of! Oameni nebuni ce nu vreți să muriți
Crezând că un iad vă așteaptă,
În ăst iad doresc ca voi să trăiți,
Plătind pentru a voastră faptă.